காண்டாதன் : மாமதாயம், கில்லாறும், வாணம்மாஸ்தும், குறவாறும், என ஆக்
கிரமங்கள் நான்கினுள்ளும் வாணம்மாஸ்தமாவது, கிள்ள
ரத்தை அதன் தமேத்தைக் கொறவாற நடத்திய ஒருவன் தன் கில்லக்கிழத்தி
யோடும் வனத்திற்கு ஏன்று காய் கிழங்கு ஆகியவைகள் ஆகாரமாக மனை
வாயால் தன் ஜீவனைக்கு வேண்டிய உபகாரணைய மாத்திரம் வைத்து மற்ற
கிகயோகங்களை வைதுத்தவனுக்கு தவம் புரிவதேயாம் ** அது அயற்றை
எல்லாம் கல்லடைப் போட்டு அடித்தாதும், அன்ன அட்டாம் கூட அகப்படாது **
ரகிப்பதினே அன்னை, நன்னடக்கையாற் புகழைப்பதிலோ [illegible] நல்ல விதா; மனத்
துயரை மாற்றி மகிழ்வாய்பதில் மனை. *** உயர் வைத்த வாய்ப்படம் போதும் **
எவனானுவன் மான் வதும் அகத்தை யெண்ணி அதற்கு மேலே தோன்றும்
துன்பத்தை யாராது மென்று அகமடைகின்றானோ அவனே அறிவாற் றுக்கதான் **
மனையையும் மானையையும் ஒனையாலே கானைய வேண்டும் ** என்னேயோ பொ
மனும் வானக்கை எப்படி மற்று அணைக்கிறோ, அப்படியே புண்ணியை மாதி
யோடு கூடிய ஏன்வரும் அரிதியாலப்படியே அழிந்து விடும் ** கெகக்கப்
புரிந்தால் யாரால் தடுக்கப் போடும்? ** கொடாதவனுடைய தாட்சணியம் வரு
ம்பத் தக்கனவன்று. *** எந்தப் பொருளை ஒருவன் தான் அனுபவிக்காமலும்
கிதானுக்கு உதவாமலும் பத்திரப்படுத்துவனோ அந்தப் பொருள் அழியும் வா
ருமே. ** ஆனையை வாற்று அவ்வுடமையுடைய தென்று எப்படி? ** ஒப்பற்ற
நட்பு உண்டாகும் வரைக்கும் உபகாரணைவேண்டும். அப்படியுண்டான மாறு ஏற்பும்
உபகாரம் அபகாரமாகும் ** வறுமையையும் தீமையைக் கொடுப்பவன்றும் நீர் ஊற்
றுணர்க்கும் *** சேமமின்றை நாடுவோர் அக்கிணத்தையுடையோரிடத்தில் கிறது தன்
இனம் கொண்டாடும் அறத கவனியார் ** தந்தை தோண்டிய கிணறு என்று வாற்றான்
உவர் நீரை யுண்பர்? ** அர்ப்பவஸ்து கானாலும் அவைகள் ஒன்று சேரின் அவர்கை
வலிமுதற்கு கூடாமையே? ** வையகத்தின் வாழ்வெலாம் தாழ். ** மனமே மனம்
மகிழ்ந்துய்வதை கண்டதுமன்றி கேட்டதுமன்று. **